

Marktspel

Toneelstuk voor klas 3/4

door: Anne Machiel

(Stadje. Markt, aanvankelijk rustig, gaandeweg drukker. Wijn, melk en kaas, rollen stof, wol en schapenvachten, fruit en groenten)

Koopman Kaas: Goede morgen, lekker weertje hè....

Oude man: Veel te koud, hatsjoe !

Kaas: Gezondheid.

Oude man: Dat mag ik hopen. **(Snuit z'n neus luidruchtig)** Geef mij maar pond kaas Kaas.

Kaas: Zal ik een onsje minder doen, want de kaas is duur en je bent maar alleen.

Oude man: Dat is waar doe maar een half pond.

Kaas: (Snijdt) Zo dat is dan 250 gram.

Oude man: 250 wat ?

Kaas: Gram

Oude man: Wat een flauwekul al die nieuwerwetse streken.! Is dat net zoveel als een half pond ?

Kaas: Jawel Hannes, krek zoveel.

Oude man: En vul mijn kan nog met melk, wil je.

Kaas: **(Neemt aan en vult)** Zo baasje, dat is dan een liter melk.

Oude man: **(Boos)** Ja, nu is het wel genoeg geweest ! Hou die nieuwerwetse fratsen maar voor je.

Een kan is een kan en geen llieter

Kaas : Het spijt me Hannes, maar de burgermeester heeft de nieuwe maten afgekondigd en daar moeten we ons aan houden.

Oude man: Jij wel, ik niet. Ik ben te oud voor die flauwe kul. Wat kost het hele soepie bij mekaar.

Kaas: Dat is samen 7 tik 50.

Oude man: Wel ja, zijn dat soms ook nieuwe prijzen. **(Moppert nog wat)**....Asjeblijft 1 pickel.

Kaas: Dank je wel en hier heb je 2 tikken en twee pinnen terug.

Oude man: Klopt als een zwerende vinger. **(Begint te hoesten)**

Kaas: Nog een goeie dag.

Oude man: Goeie dag ? Wat een fratsen: gram, liter.... Flauwe kul!

(De markt loopt langzamerhand vol, de kooplieden prijzen hun waren aan)

Koopman Wollebaas: Mooi laken, het fijnste laken uit Brugge! Komt dat zien , komt dat zien!

(2x)

Vrouw Lea: Goede morgen Wollebaas, hoe staat het er mee. Lang weg geweest.

Wollebaas: Ja vrouw Lea, wie mooie stoffen wil hebben moet verre reizen maken. Maar nu heb ik dan ook het beste laken wat je je maar kunt denken.

Vrouw Lea: Ja, ja, het voelt heerlijk stevig aan, daar kan ik goede kielen van maken. Ik wil er graag. zeven el van.

Wollebaas:(Meet uit) Zo, ik maak er 4.50 meter van, dat rekt makkelijk.

Vrouw Lea: Tja, het is wat met al die nieuwe maten. Je zou er de kluts van kwijt raken

Wollebaas.: Dat is dan 1 pickel per strekkende meter; dat wordt

Vrouw Lea: Ik heb alleen maar een aboe.

Wollebaas: Geen probleem. Asjeblijft. Hier heb je

Vrouw Lea: Dankjewel. Ik wens je nog een goeie dag.

Wollebaas: Eensgelijks Vrouw Lea.

Koopman Bloss: Heerlijk fruit ! Gisteren nog aan de boom, vandaag op de markt. Heerlijk fruit!

Kwajongen: Dat klinkt lekker **(Steelt er één)**

Bloss: Hé, belhamel, hier met die appel. (...) Wel alle verrotte appels nog aan toe, die is me te snel af, maar ik ken hem. Rappe Ruben van de smid. Ik krijg hem nog wel.

(Veldwachter komt op) Hé veldwachter je komt als geroepen.

Veldwachter: Ik heb niemand horen roepen.

Bloss: Gapt me net die rappe Ruben van de smid een lekkere appel van de kraam. Je moest eens wat beter op die kwajongens letten.

Veldwachter: Zo Bloss, je roept ook veel te hard dat het zo lekker is. Daar kunnen die rekels ook niet vanaf blijven. Zelfs ik kan er niet vanaf blijven. Maar ik zal hem in de

gaten houden. Als ik hem zie grijp ik hem in zijn lurven. **(Pakt een appel en loopt weg; koopman Bloss blijft verbluft achter).**

Boer Bert: Dag Bloss**(Bloss is nog te verbouwereerd)** ...dag Bloss !

Koopman B.: Goeie dag.....

Boer Bert: Zie jij de appeltjes vliegen. Geef mij eens 10 appels, wil je.

Bloss:**(schudt zijn hoofd)** Ja hoor, dan verdien ik tenminste nog wat.....

(Iemand komt de markt op rennen en schreeuwt)

Bakker: Er is een schaap gestolen! (3x)

Boer Bert: Waar dan man/vrouw, vertel op!

Iemand: Bij boer Maarten, vannacht, gestolen uit de stal.

Wollebaas: Dat is brutaal.

Bakker: Het was het enige zwarte schaap dat hij had.

Wollebaas: Dat is van een mooi ras dat prima wol geeft, voor een stevige draad.

Vrouw Aafje: 't Is toch een schande dat de dieven hier zo makkelijk de kans krijgen iets te stelen.

Bloss: Ja de veldwachters van vandaag de dag zijn geen knip voor de neus meer waard.

(Veldwachter op van de ene kant en Rappe Ruben van de andere)

Bloss: Zo-even nog komt hier Rappe Ruben en steelt een appel en wat doet die veldwachter er aan? Hij pakt**(veldwachter kucht en groet)**

Veldwachter: Goede morgen saam. Wat is hier aan de hand?

Vrouw Aafje: Ben je daar eindelijk man, heb je nog niet gehoord dat er een schaap is gestolen bij boer Maarten? Je lag zeker in je bed in plaats van je ronde te doen.

Veldwachter: Zo vrouw Aafje al weer van alles op de hoogte. Wist je ook al dat ik gisteravond op mijn ronde iets verdachts in je tuin heb gezien.

Vrouw Aafje: Eh.. wat dan?

Veldwachter: Ik zag de aardappelschillen bij jullie over de heg vliegen. In de tuin van de burens.

Vrouw Aafje: **(Schutterig)** Dat datdat kan niet man. We we.....

Veldwachter: Sputter maar niet tegen anders laat ik ze je één voor één weer oprapen.

(Vrouw Aafje moppert nog wat en schuifelt een beetje naar achteren)

Bakker: Er is een schaap gestolen bij boer Maarten.

Veldwachter: Zo, dat is niet te best. Dan zal ik maar eens gaan kijken. **(Loopt in de richting van Rappe Ruben die aandachtig heeft toegeluisterd en nu zit te spelen en pakt hem onverhoeds in de kraag)** Zoo.. Daar hebben we de dief! **(Verbazing alom)**

Iedereen: Nu al !!!

Veldwachter: Van de appel.**(Gelach)** Hier smid je zoon. Leg hem maar eens op het aambeeld. **(Geeft Ruben aan de smid en gaat af)**

Smid: Wel alle donders, loop jij hier appeltjes te stelen. Mee naar de smidse en de rest van de dag helpen tot je zwart ziet. Vooruit, hout sjouwen en aan de blaasbalg staan. Vort met jou!

Doek

(In of voor de herberg . De gasten zitten wat met elkaar te smoezen. Boer Maarten komt binnen)

Boer Maarten: Goedenavond samen.

Kastelein: Nee maar, kijk eens wie we daar hebben. Het zwarte schaap van de stad !

Boer Maarten: Ja, ja, maak er maar grapjes over. Ik ben al weer een schaap kwijt; mijn laatste mooie zwarte.

Molenaar: Eén 'mistige' avond en het is weer zover.

Bakker: Hoe kom je daar nou weer bij ?

Molenaar: Is jullie niet opgevallen dat het alle keren dat er een schaap gestolen werd een mistige nacht was.

Slager: Warempel, nou je het zegt. Twee weken geleden was het zo mistig dat ik achter in de tuin tegen een waslijnpaal aanliep. 's Morgens stapte ik met zo'n buil op mijn hoofd uit bed. Mijn vrouw zei nog: "Dat was een kwaai nacht, want er is ook nog een schaap gestolen bij Maarten van de Laarstraat".

Bakker: Maar wat bedoel je nou met een 'mistige' avond.

Molenaar: Weet je dan niet dat witte wieven wel eens vlees eten.

Bakker: Ach man klets niet.

Molenaar: Zal ik jou eens wat vertellen bakkertje, dat je net zo wit om de neus ziet als dat meel waar je van bakt?

Anderen: Ja vertel op. Laat eens horen.

Molenaar: Een jaar of wat geleden, liep ik 's avonds laat langs de IJssel toen ik terugkwam van de stad. Het was bar mistig. Ik liep langs het moeras en hoorde opeens een ijselijke gil (**De bakker kijkt heel benauwd**) Ik versnelde mijn pas. Toen zag ik de herdersjongen tot aan zijn knieën in het moeras. De witte wieven hadden hem juist daarvoor een weggelopen lam afgepakt wat hij wilde terugbrengen naar de stal.

Smid: Zo bakkertje en nou jij weer.

Bakker: (**Bibberend**) Ik... ik.....geloof er niets van....

Smid: Kijk naar je neus man. Je ziet zo wit als een meelbal.

Boer Maarten: Dus jij denkt dat de witte wieven me een schaap afhandig hebben gemaakt?

Molenaar: Nou, ik weet natuurlijk niks zeker, maar het zou me niet verbazen.

Boer Syl: Ik denk dat het best wel eens waar zou kunnen zijn.

Kastelein: Sinds wanneer geloof jij weer in witte wieven ?

Boer Syl: Ho, ho...het kan best. Dat verhaal van de molenaar herinner ik me ook nog.

Laatst hoorde ik nog van iemand uit Lochem, dat ze waarachtig niet mals zijn; die van de Lochemer Berg. En is het geen wit wief, dan is het vast wel één van die slonzige kooplui uit het noorden.

Kastelein: Zo, jij hebt er wel al goed over nagedacht hè?

Boer Syl: Ja, het houdt mij al de hele dag bezig.

Kastelein: Hoeveel schapen had jij gisteren?

Boer Syl: Drieëntwintig.....

Kastelein: En vandaag.....

Boer Syl: Wat wil jij eigenlijk beweren!

Kastelein: Oh niks, ik dacht zo maar....

Boer Syl: Ja, ja....

Slager: Ja Syl, je hebt me eens verteld dat je gek was op zwarte schapen.

Boer Syl: Ach slager wat heeft dat er nou mee te maken. Ik vind ze mooi, maar ik ga ze toch zeker niet stelen!

Bakker: Ja, ja, dat zeg je nu wel zo gauw, maar ik vind het ook wel gek dat je direct die slonzige kooplui uit het noorden de schuld geeft.

Boer Syl: Hou er maar over op. Met jullie valt geen goed garen te spinnen. Ajuus, ik ga naar huus, want het is morgen weer vroeg dag. **(Staat op en gaat weg)**

Boer Maarten: Nou jongens, dat valt niet in goede aarde. Dat hadden jullie niet moeten zeggen.

Slager: Toch is die Syl een rare snuiter. Laatst liep hij midden in de nacht met een grote zak op z'n kruiwagen naar de stal met de schapen en deed de deur open. Even later kwam hij er weer uit met een lege kruiwagen.

Smid: Had je niet te diep in het glaasje gekeken.

Slager: Warempel niet man.

Boer Maarten: Ik begin er waarachtig nog in te geloven ook. Zou Syl echt een schaap van me hebben gestolen? Waar zou hij hem dan hebben gelaten. **(De veldwachter komt binnen)**

Veldwachter: Zo! Goedenavond samen. **(Gaat zitten)** En weten de wijze mannen al wie het schaap gestolen heeft?

Slager: Dat zou jij moeten weten veldwachter.

Veldwachter: Ik heb wel een vermoeden, maar nog geen harde bewijzen.

Bakker: Wij weten het bijna zeker.

Veldwachter: Nou, vertel op dan, dat scheelt me een hoop werk.

Bakker: Boer Syl. Die reed 's nachts met een zak op zijn kruiwagen naar de stal. En hij houdt van zwarte schapen....

Veldwachter: Zo... en hoe weten jullie dat zo zeker?

Kastelein: Hij kletst te veel en heeft al van alles bedacht, hoe het wel niet zou kunnen zijn.

Veldwachter: Ik zal hem eens aan de tand voelen. Geef me een glas brandewijn en dan begin ik aan mijn laatste ronde. **(Iedereen stapt op)**

Allen: Nou ik ga maar eens, ajuu. Ja ajuu en een goeie nacht. Welterusten!

Kastelein: Eén brandewijn.

Veldwachter: Dank je..... Zo dat smaakt... **(Drinkt zijn glas leeg en staat op)**

Zo daar ben ik mooi mee iedereen weet wie het gedaan heeft, nou ik nog. Gegroet.

(Kastelein ruimt op zet stoelen weg. Neemt de lamp mee. Twee schimmen verschijnen. Ze onderhandelen en er wordt rinkelend geld gegeven. Alles in stilte met grote gebaren)

De kastelein komt terug en controleert of alles klaar is voor de nacht.

De schimmen schrikken en gaan er snel vandoor. Ze laten een munt vallen.

Kastelein: Ik dacht dat ik wat hoorde.....mmm, ik zal me wel vergist hebben.

Kastelein af met lamp.

Muziek (Als de zon is heengegaan).

De volgende dag, vroege ochtend. Op de markt. Kinderen komen tikkertje spelend op. Ze vinden een mooie zilveren munt.)

Mientje: Hee, kijk nou een zilveren aboe.

Frits: Nee mens, laat mij eens kijken, ik ben deskundig

Mientje: Poeh ! Opschepper en dan mijn zilverstuk afpakken !

Jan: Hè toe nou Mien, Frits kent veel munten..... echt waar!

Mientje: Maar ik heb hem gevonden.

Frits: Alleen maar kijken. **(Pakt de munt aan en bekijkt hem aandachtig)**

Die is niet van hier. Dit is er één uit Franeker.

Ruben: Die is ver komen rollen.

Mientje: Nou, geef hier.

Frits: Gek hoor. Daar kan ik met mijn pet niet bij. Een nieuw zilverstuk uit Franeker.

Jan: Dat is gek, die zie je hier nooit.

Frits: Weet je wat, we gaan naar de veldwachter. Hij is gevonden, die moeten we aangeven.

Mientje: Ben je gek ! Hij is van mij.....

Ruben: Ben jij gek, weet je wel hoeveel die waard is. Vast net zoveel als een aboe. Eén aboe is wel tien piekels, wel honderd tikken. Daar kun je bijna twee schapenvachten van kopen of een mooie trekzaag.

Mientje: Oh...

Jan: Op naar de veldwachter.

Ruben: Nouou.... Dat weet ik nog zo net niet. Hij vertrouwt me vast niet en hij knijpt verschrikkelijk hard.

Jan: Kom op Ruben. Hij vindt je vast heel eerlijk als je een gevonden zilverstuk terugbrengt.

Mientje: Mijn zilverstuk.

Jan: Een beetje van ons allemaal. Kom op!

Ruben: Nou even dan en dan snel naar de smidse.

(Kinderen gaan af. De markt wordt opgebouwd. Dan begint het roepen)

Wollebaas: Mooi laken etc. **(Onderbreken)**

Blos: Heerlijk fruit etc. **(Onderbreken)**

Kaas: Melk, kaas en goudgele boter (2x)

Vrouw Aafje: Goeiemorgen Blos. Heb je nog lekkere zoet zure appels.

Blos: Jazeker en niet duur.

Vrouw Aafje: Jij en niet duur. Nou geef maar drie pond.

Blos: Anderhalve kilo dus.

Vrouw A.: Ja, dat leer ik nooit. Heb je al gehoord wie het schaap van boer Maarten heeft gestolen?

Blos: Nee. Zo asjeblijft 4 tik 50.

Vrouw A.: Wel ja. In het paradijs waren ze goedkoper. **(Rekent af)**

Boer Bert: Goedemorgen Kaas. Een flink stuk kaas.

Kaas: Goedemorgen. **(Snijdt af)** Dat iséén kilo en drie ons.

Boer Bert: Zo Kaas, mag jij dat wel zeggen van de burgermeester. Je moet toch zeggen 300 gram Kijk niet zo chagrijnig . Geef het maar voor de helft van de prijs dan zeg ik niks tegen de veldwachter.

Kaas: Wat ben jij grappig op de vroege morgen. Betaal maar 12 tik 50.

Smid: **(Komt op met Ruben)** Goedemorgen Wollebaas.

Wollebaas: Morgen Smid.

Smid: Ik heb een stevige lap zwart linnen nodig voor een nieuwe voorschoot.

Wollebaas: Heb ik en wel de beste die je je maar kunt wensen. Sterker vind je niet in heel de Achterhoek.

Smid: Nou voor de draad er mee; laat maar eens zien. **(W. toont de lap)** ...prima.

Wollebaas: Dat is twee piekel.

Smid: Asjeblijft ik heb een halve don. Kun je wisselen.

Wollebaas: Tuurlijk **(Wisselt en laat een muntstuk vallen; Ruben raapt hem op en kijkt verbaasd.)**

Ruben: Hier is hij.

Wollebaas: Ja dank je. Dat is teveel.....alstublieft.

Smid: Dank je en nog een goede dag.

(Muziek terwijl de mensen op de markt rondlopen, pantomimisch spel. Langzamerhand verdwijnen de mensen. De markmeester verschijnt)

Marktmeester: Opruimen! Einde van de markt! (2x)

(Er wordt opgeruimd. De kastelein zet zijn stoelen en tafels klaar)

Blos: Zo mannen, we hebben onze dag weer verdiend. Daar mogen we best even van genieten in de herberg.

Wollebaas: Zo is dat! Eén glaasje brandewijn kan geen kwaad.

Kaas: Wat je zegt. Dat zou de slager moeten weten. **(Ze gaan naar de herberg)**

4^e BEDRIJF

De herberg.

Kooplieden: Goeie dag!

Kastelein: Ook goeie dag.

Wollebaas: Zit er nog wat in het vat.

Kastelein: Wis en waarachtig

Blos: Voor ons allemaal een brandewijn.

(Bakker en de slager komen binnen).

Slager: Goededag! Warempel, wie hebben we daar. De hele markt zit in de kroeg.

Bakker: Ze hebben vast weer goed verdiend.

Blos: Kom er maar bij zitten, dan mag je voor ons betalen. **(Ze schuiven aan).**

Slager: Jullie verdienen genoeg om dat zelf te doen. Warempel Wollebaas en hoe staat het met de handel.

Wollebaas: Beste Slager. Goede stoffen doet goed verkopen.

Bakker: Ja, dat zal boer Syl ook wel hebben gedacht.

Kaas: Wat bedoel je bakker?

Bakker: Nou, weet je dat dan niet? Dat schaap van boer Maarten heeft Syl vast en zeker gestolen en voor flink wat geld doorverkocht.

Kaas: Zooo, dat is niet mis. En heeft de veldwachter hem al te pakken.

Bakker: Bijna, bijna. Hij moet nog een stukje van het bewijs hebben en dan zullen we het snel weten.

Wollebaas: Dus boer Syl is de dader. Ik heb hem altijd al een beetje verdacht gevonden.

Blos: Nou ik niet, maar als je dat zo zegt, dan ziet het er niet te best voor hem uit.

Slager: 's Nachts rond lopen zeulen met kruiwagens en zakken. Hij doet warempel dingen die het daglicht niet kunnen verdragen.

Kastelein: Ja en veel praatjes over slonzige kooplui uit het noorden. Ik vertrouw hem ook voor geen pin!

Wollebaas: Eeeh... ik moest maar eens opstappen. De handel moet nog naar huis. Saluut.

Anderen: Ja wij gaan ook maar eens. Ajuus, goeie dag, saluut.

5^e BEDRIJF

(Boer Syl met zijn hond. Er zit iemand verborgen in het struikgewas.)

Boer Syl: Begrijp je dat nou. Ik zou van een rijke graaf nog geen rooie rot pin stelen en nou denken ze dat ik een schaap heb gestolen. Alleen maar omdat ik toevallig 's nachts voor mijn schapen heb gezorgd, ben ik gelijk een dief. Ze zoeken een zondebok.

Hond: **(Jammert wat)**

Boer Syl: Ach hondje, kon jij me maar helpen.

Hond: Nuuuuii... **(Legt zijn kop op boer Syl zijn knie).**

Boer Syl: Jij begrijpt het ook niet hè. De mensen zijn slecht van vertrouwen, maar als God het wil, zal mijn onschuld bewezen worden.

(Er ritselen wat bladeren. Boer Syl kijkt even opzij.)

Boer Syl: Ik durf bijna de stad niet meer in. Morgen is het feest en dan wil ik niet wegblijven. Anders zeggen ze vast: 'Zie je wel, Syl heeft het gedaan, want hij durft ons niet meer onder ogen te komen'..... En toch ga ik.

(Er kraakt een takje. De hond spitst zijn oren en begint te grommen. Langzaam sluipt hij in de richting van het geluid. Luide grauw, hond verdwijnt in de coulisse, voetstappen, geschreeuw.)

Boer Syl: Nimrod hier! Hierrrrrr! Hij luistert helemaal niet. Nimrrrrrod! Hierrrrrr!

(De hond komt terug met een lap stof tussen zijn tanden)

Boer Syl: Wat heb jij daar nu? Heb je iemand te pakken genomen? Los! **(Pakt het lapje van de hond en bekijkt het)** Iemand zat ons te bespieden. Ook dat nog. Wie kan dat nou geweest zijn?

Kom Nimrod we gaan naar huis. De eigenaar van dit lapje zal hem wel niet komen ophalen.

(Gaan af. Even later verschijnen de kinderen.)

Ruben: Zo hier kan niemand ons afluisteren.

Mientje: Schieten jullie eens een beetje op met die geheimzinnige plannen.

Jan: Stil Mien schreeuw niet zo. Vertel op Frits.

Frits: Ahum. Luister. Ruben heeft iets gekst ontdekt. Ruben vertel.

Ruben: Vanochtend ging ik met mijn vader naar de markt. We gingen een nieuwe voorschoot kopen. Opeens hoor ik een munt op de grond vallen. Ik buk me en wat ziet mijn oog.....

Allen: Mummel, mummel, mummel.....

(Op de markt, veel volk op de been. De mensen zijn in afwachting van de burgemeester, die een toespraak zal houden.)

Boer Bert: Zo slager, dat wordt vast een mooie dag. Aan het weer zal het niet liggen.

Slager: Warempel man, wat je zegt. Geen wolkje aan de hemel.

Blos: De veldwachter kijkt niet vrolijk en loopt al de hele ochtend met zijn handen op zijn rug.

Bakker: Zou hij nog steeds niet weten wie het schaap van boer Maarten gestolen heeft.

Boer Bert: Als je zo zuur kijkt, gaat het niet echt jofel met je.

Blos: Wat een vak hè, veldwachter. Altijd maar andere mensen achter hun vodden aan zitten. Mij niet gezien.

Molenaar: Let op daar komt de burgemeester. Als die zijn praatje heeft gehouden kan het feest beginnen.

Boer Bert: En denk eraan Slager 'als de wijn is in de man is de wijsheid in de kan'.

(De burgemeester komt op en klimt op een kistje.)

Burgemeester: Geachte burgers. Ik heet U allen hartelijk welkom op deze feestelijke dag! En als de weergoden ons goedgunstig gezind blijven, zal het vast en zeker een heerlijk feest worden.

Een feest voor allen die door hun noeste vlijt onze geliefde stad steeds meer aanzien geven. Toch kleeft er nog een smet aan ons blazoen. Door regelmatige diefstallen uit onze schaapskudden, heerst er onrust in de stad. Vanzelfsprekend heb ik als burgervader samen met onze veldwachters, al het mogelijke gedaan om te achterhalen wie de daders zijn.

Mag ik het woord geven aan onze eerste veldwachter.

Veldwachter: Zo beste burgers. Reeds gedurende een aantal dagen heb ik naarstig onderzocht wie de dader is van de recente diefstallen.

Mede dankzij de oplettende hulp van een aantal jeugdige inwoners kan ik U medelen dat de dader inmiddels bekend is. **(Gemompel)**

Hij bevindt zich onder ons en wel vlakbij mij in de buurt. **(Boer Syl staat naast hem en pal naast boer Syl staat koopman Wollebaas.)**

In uw aller bijzijn zal ik de dader arresteren. **(Hij maakt een gebaar naar boer Syl. Maar achterlangs grijpt hij Wollebaas. Kreten van verbazing.)**

Allen: Nee maar, wie had dat gedacht. Wollebaas? Nee dat kan niet! Asjemenou!

Veldwachter: Ja, ja dat verbaast U, is het niet? Tot nog toe was boer Syl voor velen de grote verdachte. Maar ikzelf verdacht hem niet; ik ken mijn pappenheimers.

Dankzij een munt gevonden door enkele spelende kinderen kwam ik de ware dief op het spoor. Of misschien moet ik zeggen zijn handlanger. Deze verliet vanochtend vroeg de schuur van Wollebaas. Breng hem hier! **(De koopman uit het noorden wordt op het toneel gebracht.)**

Ziet U deze koopman komt uit het noorden van Friesland en handelt in gestolen waar. Heden morgen betrapte ik hem met een baal prachtige schapenvachten. Eén ervan was nog zo vers, dat het pas deze nacht van het geslachte schaap kon zijn gehaald.

Ik vroeg hem naar de slachtresten. Die bevonden zich in de schuur van koopman Wollebaas.

Hij gaf toe Wollebaas te hebben betaald met zilveren munten uit Franeker.

Zo Wollebaas, kent U deze man?

Wollebaas: Wat een onzin, ik heb hem nog nooit gezien.

Veldwachter: Nou dan moeten jullie samen maar eens een aantal dagen in de kerker zitten, nadat ik jullie verhoord heb. Dan kun je elkaar eens goed bekijken. **(Gelach)**

Burgermeester: Veldwachter, ik kan niet anders zeggen dan dat u voortreffelijk werk hebt verricht. **(Veldwachter buigt en gaat af met de twee dieven. Iedereen begint te lachen, want nu wordt voor het eerst het gat in de broek van de veldwachter zichtbaar)** Vooral wil ik onze jeugdige stadgenoten bedanken, die door hun oplettendheid de veldwachter zo uitstekend terzijde hebben gestaan.

Willen jullie eens naar voren komen:

Ruben van de Smid, Aafjes Mientje, Frits Bloss en Jan van boer Bert.

Een driewerf hoera voor deze kinderen. **(Hiep hiep hoera 3x)**

Boer Bert: Heb ik het niet altijd gezegd. Die jongen van mij is nog slimmer dan ik.

Bloss: Ach kom, mijn Frits had de zaak het eerste door.

Aafje: Klets toch niet zo kerels. Zonder een vrouw zijn jullie geen knip voor de neus waard. En zonder mijn Mientje hadden die jongens die munt vast niet gevonden.

Smid: Mijn zoon is de grootste belhamel van de stad, maar hij heeft een hart van goud.

Boer Maarten: Het spijt me Syl dat ik je ten onrechte verdacht heb. Maar het leek er ook zo verdraaid veel op dat jij het gedaan kon hebben.

Boer Syl: Geeft niet Maarten, iedereen kan zich vergissen. Maar het was niet prettig om verdachte te zijn, dat kan ik je verzekeren.

Burgermeester: Geachte burgers. Het doet mij een groot genoegen het feest voor geopend te mogen verklaren. Zing dans en viert feest.

(Muziek. Gejuich. Dans: Alunelul.)